

„Hétköznapi örömök, je, je...”

Matematikus Hangverseny '96

Matematikáról és zenéről írott könyvekkel antikváriumok polcait lehetne megtölteni, de ez nem volna olyan érdekes. Érdekesek azok, akik megírnák ezeket a könyveket.

Idén már a tizenkettedik¹ Matematikus Hangversenyen tapsolhatott a lepényi ember. Hogyan szerveződik szép estévé a sok hang, és mi az, ami oly sok embert vonz erre a hangversenyre a budaörsi úti kollégiumba? Erről beszéltem az esemény főszervezőjével, Abonyi-Tóth Andorral.

Sosem lehessen tudni ezeknél a Nyúzosoknál, gondoltam, és magammal vittem papírt, tollat (megkekszet), hátha cikket is kell kanyarítani. És lőn.

Laborról, gyakorlatról rohannak haza, a folyosón odaszólnak egymásnak, nekem is foglalj két helyet. Van, aki az éppen véget érő focimeccsel a szívében, a csapzottság nyomaival érkezik. Van, aki kényelmesen papucsban nyújtózik, s van, aki – bár csak az A épületből jött – fehér-feketében helyezkedik el a széksorokban. Legyen a néző kollégista vagy a busztéppenelérőéppmegérkező ember, a Lepényben ugyanazzal a kellemes várakozással foglal helyet magának, ismerősének, és ezen az estén a lelkének is.

A szervezőknél semmi kapkodás, semmi fejtelenség, néhány perccel hét után elkezdődik a hangverseny. Időben kell elkezdeni a szervezést, mondja erre Andor, és akkor nincs gond. A koncertet hónapokkal március előtt elsősorban az Internet útján kezdte szervezni Abonyi-Tóth Andor és Tersztenyák László. A résztvevők nagy része visszajáró fellépő, aki valaha tanult zenélni, aki örömmel énekel vagy játszik a hagyományosan jó közönségnek. Az arcok ismerősök, rokonok, barátok, munkatársak, oktatók, gyakorlatvezetők, hallgatók, csoporttársak. Az övéi között van.

Hihetnénk, hogy egy csomagolt Bartók Rádiót kapunk, de aki már valaha is volt Matematikus Hangversenyen, tudja, hogy nem műkedvelő, dalos kedvű hobbizenészeket hallhatunk. Hanem.

Snassz volna mondani, hogy csak a zene van, meg már Einstein is hegedült, de az egyetemi létben oázisszerű egy ilyen szép este, szép hangokkal. Képzeljük el, mennyire más volna egy előadás vagy koncert, ha személyesen ismernénk a zenészeket, énekeseket. A hagyományosan március eleji hangverseny ezért más.

Kőbe vésett műfaji megkötés nincs, mégis minden jelentkező tudja, hogy mi fér be a hangok közé.

Jönnek a hangok. Hangolások közé iktatott szépséges zenés versek, a Négykezes, az üvegzene, a zenélő diktafon és az egyik legtapsoltabb, a Hétköznapi örömök McFerrin zenéjére.

Miért pont a matematikusok találták ki? Persze, hogy nem véletlen, ezen merengünk, szó esik Püthagorászról, a zene és a matematika emelkedettségéről.

Idén az Internetnek köszönhetően már nem ELTE-s jelentkezők is voltak. Ez jelzi a tizenkét² évnyi rangot, bár a hangverseny elsősorban ELTE-s marad a továbbiakban is. A jövőt tekintve a zongorának is lesz hozzászólása a szervezéshez, ugyanis az öreg kollégiumi darab évről évre gyengébben muzsikál, a zongorahangolónak is fáj érte a szíve, mert ritka darab. Anyagiakról ma nem illik az egyetemen csontot rágni, de figyelemre méltó, hogy a Matematikus Hangverseny idei költségvetése kilencezer forint volt. És ez tartalmazta az üdítőt, süteményt a fellépőknek rendezett kis összejövetelre is.

Köszönet az ünneplőbe öltözött estéért a szervezőknek és mindazoknak, akik segítettek, így Petrik Andrásnak a videofelvételért, Horváth Gábornak és Budaházy Györgynek a hangosításért, valamint a Kőrösi Csoma Sándor kollégiumnak a támogatásért.

Kívánom, hogy a következő években a tavasz is márciusra essen!

Első Dezső Ernő (OH-)

¹Szalkai István 1981-ben szervezte az első Matematikus Hangversenyt, amit 1983 követett (a tavaszi átszervezés miatt). Illés Tibor tanúsítja, hogy 1983–1989 között minden évben egy matematikus hangverseny volt. Mátrai Katalin tanúsítja, hogy 1990–1993 között minden évben egy matematikus hangverseny volt. Abonyi-Tóth Zsolt 1994-ben és 1995-ben szervező volt. Így 1996-ban valójában a 15. Matematikus Hangversenyt szervezte Zsolt öccse, Andor.

²1996-ban valójában már 16 évnyi „rangja” volt a hangversenynek (lásd az előző lábjegyzetet).